

ikke skulde staae ind paa den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Betænkning, som sagt, ikke for Robbermedenes Skuld, men det er, fordi jeg siger, at naar man gaaer ud paa, at Omfjøren af Robbervarer er til Fordeel for Landboerne, ligger det jo klart for, at man vil gjøre en Undtagelse med Hensyn til enkelte Haandværkere; Robbermedene; jeg siger, at det er vigtigt, at man, i det omfang, som den er, og den ikke engang er fuldstændigt traaet i Kraft, ikke af fideordnede Hensyn skal gaade hen for enkelte Haandværkeres Vedkommende at gjøre Bestemmelser gjældende, som man ikke vil gjøre gjældende for andre Haandværkere. Det er ogsaa blevet sagt, at man ikke her skulde betage Noget, som blev en Indskrænkning, og det er blevet kaldt en Indskrænkning, naar man vilde have de Retigheder, som hidtil have bestaaet til at føre Væver omkring, men det er ikke en Indskrænkning, som man her vil fremkalde; Concurrencen med Hensyn til disse Væver vil tværtimod efter min Mening blive større, naar man op hæver denne fortrinnsvis Omfjøring med dem, idet den Overvægt, som disse Fabrikker have, derved vil opphøre, og Robbermedene langt mere tage Deel i Concurrencen, end nu er Tilfældet. Min Ytring om, at her ikke sad nogen Haandværker for Kjøbstæderne, er bleven misforstaaet af den ærede Rigsdagsmand fra Ribe (Høgsbro); han antog, at jeg havde sagt, at der her ingen Repræsentant var for Kjøbstæderne, men det har jeg ikke kunnet komme til at sige; thi vi ere jo ligesaa vel Repræsentanter for Kjøbstæderne som for Landet; i saa Henseende er der ingen Forskjel, og naar den ærede Rigsdagsmand har villet bevise, at jeg særligt skulde være Repræsentant for Kjøbstæderne, idet han sagde, at jeg var bleven valgt i en Kjøbstad, som udgjorde en væsentlig Deel af min Valgkreds (Høgsbro: Det var Ordføreren!); saa skal jeg oplyse den ærede Rigsdagsmand, som har sagt det, om, at hver Gang jeg har havt en Mødeandibat i min Valgkreds, har denne havt langt flere Stemmer fra Kjøbstaden, end jeg har havt (Høgsbro: Min Bemærkning gjaldt Ordføreren!); den ærede Rigsdagsmand, der har sagt det, er altsaa Ordføreren, men mine Bemærkninger gjælder ligesuldt. Hvad angaaer den

ærede Ordførers skarpe Udvikling af Rigtigheden af en fuldstændig fri Concurrence, saa kjende vi den fra Loven om Rentefoden, og jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand vel lægge Mærke til, at hele hans Betragtningssmaaade her er en ganske anden end den, der ellers pleier at finde Medhold hos Fleertallet her i Thinget. Enhver veed, at han er en ligesaa værdig Forsvarer af en fuldstændig fri Rentefod, som han her er Forsvarer for en fuldstændig fri Concurrence; men ligesom han ikke har kunnet sjerne de Betænkneligheder, som efter Manges Mening finde Sted ved de factiske Forhold, og som gjøre, at man vistnok med god Grund ikke har trøstet at kunne gaae ind paa dette Princip i dets fulde Udstrækning, saaledes troer jeg ogsaa, at det er Tilfældet her; og det viser sig jo navnlig ved Næringsloven af 1857, at den lovgivende Magt heller ikke der har fundet det rigtigt at gaae ind paa Grundsætningen om en fuldstændig fri Concurrence; Næringsloven har opstillet forskellige Begrænsninger i saa Henseende, og det viser, at den lovgivende Magt ikke deler den Mening om Rigtigheden af, at denne Grundsætning skulde gives saa fuldstændig Anvendelse. Det er ikke en Kjøbstadinteresse, som her Tale om, sagde den ærede Ordfører, og deri har han Ret, saaledes forklaret, som han udtalte det; men jeg skal dog gjøre ham opmærksom paa, at naar nu maatte Fleertallet af Kjøbstadsbeboerne og navnlig Haandværkerne troe, at allerede Loven af 1857 er gaaet noget videre, end de med Billighed kunde have ventet, at den burde gaae, saa maa jeg uden Hensyn til, om de have Ret i denne Tanke eller ikke, spørge, om det ikke i Kjøbstæderne maa betragtes for en fælles Sag for dem alle, naar man ved en Lov som denne saa hurtigt, efter at Næringsloven er givet, kommer til at afgjøre en Sag for en enkelt Deel af Haandværkerklassen, saaledes som her nu er foreslaaet. De ville deri see et yderligers Fingerpeg, og det er ikke Robbermedene alene, som ved denne Leilighed vilde blive smerteligt berørte; naar Fleertallets Forslag vedtoges, men det er det store Fleertal af Kjøbstædernes Haandværkere, thi de ville deri see en Anthyndning af, at de ikke engang kunne vente nu at blive staaende ved Næringsloven, men at de, hver Gang, der